

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 421

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 iulie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
186. — Lege privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale	2–9
602. — Decret pentru promulgarea Legii privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale	9
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 269 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
587. — Ordin al ministrului fondurilor europene pentru modificarea Ordinului ministrului fondurilor europene nr. 75/2013 privind procedura internă de avizare a structurilor și personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă comunitară, prevăzute la art. 4 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare.....	12
2.284. — Ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.040/2012 privind aprobarea listei documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a modalității de transmitere a acestora de către autoritățile și instituțiile publice și pentru aprobarea modelului-cadru de stat de funcții	12–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
250. — Decizie privind sancționarea Societății NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a exercitării activității	15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
631. — Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebancale a Societății Comerciale PRIME LEASING IFN — S.A.	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

**CAPITOLUL I
Dispoziții generale****ARTICOLUL 1****Obiectul și scopul reglementării**

(1) Prezenta lege reglementează regimul juridic de constituire, organizare și funcționare a parcurilor industriale, inclusiv a celor existente.

(2) Scopul prezentei legi îl constituie:

- a) stimularea investițiilor directe, autohtone și străine, în industrie, servicii, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică și inovare;
- b) dezvoltarea regională;
- c) dezvoltarea întreprinderilor mari, mijlocii și mici;
- d) crearea de noi locuri de muncă.

ARTICOLUL 2**Principii generale**

Constituirea și funcționarea parcurilor industriale sunt guvernate de următoarele principii generale:

- a) egalitatea de tratament pentru toți rezidenții parcului;
- b) neimplicarea administratorului parcului în practici abuzive împotriva rezidenților parcului;
- c) obligativitatea respectării regulamentelor interne de către toți rezidenții parcului;
- d) stimularea constituirii de noi locuri de muncă în vederea valorificării potențialului uman local sau regional.

ARTICOLUL 3**Definiții ale unor termeni și expresii**

În cuprinsul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. *administratorul parcului* — persoană juridică de drept privat, română și/sau străină, înființată în condițiile legii de către fondatori cu scopul de a constitui un parc industrial, de a dobândi și deține titlul de parc industrial, eliberat potrivit prevederilor prezentei legi de organul de specialitate al administrației publice centrale sau prin hotărâre a Guvernului, în cazul vechilor platforme industriale privatizate conform unei hotărâri a Guvernului pe concept de parc industrial, respectiv de a gestiona și administra, în conformitate cu prezenta lege, parcul industrial;

2. *cheltuielile de mentenanță comune* — sumele de bani datorate administratorului parcului, de către rezidenții parcului, inclusiv de către cei prevăzuți în cadrul prevederilor art. 10 alin. (4), lunar, în baza contractului de administrare și prestări de servicii conexe ori, în temeiul legii, după caz, reprezentând contravaloarea cotei-părți proporționale din cheltuielile efectuate lunar de către administratorul parcului cu lucrările și serviciile de mentenanță, reparații și/sau modernizări convenite, după caz, asupra infrastructurii comune, calculate și facturate de către

administratorul parcului, în conformitate cu regulamentul adoptat în acest sens;

3. *cheltuielile de mentenanță individuale* — sumele de bani datorate administratorului parcului de către rezidentul parcului, lunar, în baza contractului de administrare și prestări de servicii conexe, reprezentând contravaloarea cheltuielilor efectuate lunar de către administratorul parcului cu lucrările și serviciile de mentenanță, reparații și/sau modernizări convenite, după caz, asupra infrastructurii exclusive aferente unității ce formează obiectul respectivului contract, calculate și facturate de către administratorul parcului, în conformitate cu regulamentul adoptat în acest sens;

4. *contravaloare utilități* — sume de bani stabilite și datorate administratorului de către rezidenții parcului, în baza contractului de închiriere sau contractului de administrare și prestări de servicii conexe, contracte încheiate conform legislației specifice;

5. *contract de administrare și prestări de servicii conexe* — contractul încheiat în formă scrisă între administratorul parcului și rezidentul parcului, prin care se stabilește cadrul juridic care guvernează raporturile juridice dintre administratorul parcului și rezidentul parcului, în sensul că le reglementează drepturile și obligațiile reciproce și interdependente privind asigurarea folosinței a uneia sau mai multor unități, precum și asigurarea tuturor și oricărui utilități și servicii necesare activităților desfășurate în cadrul parcului industrial, dintre care enumerăm, cu titlu exemplificativ: furnizarea de gaze naturale, energie termică, apă, servicii de canalizare, servicii de telecomunicații, folosința căilor de transport de orice fel edificate pe terenul din perimetrul parcului industrial, de către administratorul parcului, în schimbul plății contravalorii acestora de către rezidentul parcului;

6. *declarația de eligibilitate* — declarația pe propria răspundere formulată de titularul cererii de acordare a titlului de parc industrial, prin care se atestă îndeplinirea cumulativă a condițiilor de fond prevăzute de art. 5 ori de art. 17, după caz;

7. *deficiența majoră* — cauza de revocare a titlului de parc industrial, în condițiile prezentei legi, ce constă fie din neîndeplinirea cumulativă a condițiilor de fond pentru acordarea titlului de parc industrial, reglementate de dispozițiile art. 5, respectiv art. 17, după caz, fie din încălcarea de către administratorul parcului a oricărei obligații ce îi revine potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1);

8. *direcția de specialitate* — direcția de specialitate care funcționează în cadrul aparatului central al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice abilitată, prin hotărâre a Guvernului, să exercite atribuțiile ce revin, potrivit legii, organului de specialitate al administrației publice centrale în domeniul parcurilor industriale;

9. *documentația de eligibilitate* — documentele reprezentând cererea de acordare a titlului de parc industrial, declarația de eligibilitate și înscrisurile prevăzute la art. 6, respectiv cele prevăzute la art. 18, după caz;

10. *fondatori* — autoritățile administrației publice locale, persoanele fizice sau juridice de drept privat, române ori străine,

împreună sau separat, care inițiază constituirea unui parc industrial, conform prezentei legi, și:

- (i) constituie și înmatriculează o societate comercială — administratorul parcului — care solicită organului de specialitate al administrației publice centrale eliberarea titlului de parc industrial, după parcurgerea unei proceduri specifice;
- (ii) câștigători ai procesului de privatizare și adjudecării ai acelor societăți comerciale cu capital de stat, care dețineau în proprietate, la momentul privatizării, platforme industriale existente, cu privire la care Guvernul a aprobat strategia de privatizare sub formă de parcuri industriale, iar, subsecvent încheierii contractului cu instituția publică implicată în procesul de privatizare, își exercită dreptul de opțiune pentru acordarea titlului de parc industrial în favoarea administratorului parcului, conform procedurii simplificate, prevăzute de prezenta lege;

11. *informări* — orice informație de interes public privind organizarea, funcționarea și dezvoltarea parcului industrial;

12. *infrastructura parcului industrial* — ansamblul de construcții, instalații, sisteme de alimentare cu energie electrică, rețele de telecomunicații, rețele de alimentare cu gaze, rețele de alimentare cu apă, rețele de canalizare, căi de transport, drumuri edificate pe terenul din perimetrul parcului industrial care se află în proprietatea administratorului parcului sau, după caz, a rezidenților parcului industrial, parcări și servicii de internet;

13. *infrastructura comună* — parte integrantă din infrastructura parcului industrial ce constă din părțile destinate folosinței comune de către toți rezidenții parcului a construcțiilor, instalațiilor, părților componente din sistemele de alimentare cu energie electrică, rețelele de telecomunicații, rețelele de alimentare cu gaze, rețelele de alimentare cu apă, rețelele de canalizare, precum și căile de transport de orice fel edificate pe terenul aferent parcului industrial, parcări și servicii de internet;

14. *infrastructura exclusivă* — parte integrantă din infrastructura parcului industrial ce constă din construcțiile, instalațiile, părțile componente din sistemele de alimentare cu energie electrică, rețelele de telecomunicații, rețelele de alimentare cu gaze, rețelele de alimentare cu apă, rețelele de canalizare aferente unităților existente în cadrul parcului industrial;

15. *parcul industrial de tip green field, agroparc, științifico-tehologic, tehnologic, business, logistic și inovativ, industrial și altele, inițiat de fondatori* — terenul aferent și infrastructura parcului industrial, inclusiv în cazul celor deja existente; după caz, proprietatea rezidenților parcului industrial poate include, acolo unde este cazul, și alte imobile proprietatea unor terți, ce reprezintă zona astfel delimitată în cadrul căreia se desfășoară activități economice, de cercetare științifică, de valorificare a cercetării științifice și/sau de dezvoltare tehnologică, agroindustriale, logistice și inovative, industriale etc., într-un regim de facilități specifice, de către rezidenții parcului, cu respectarea întocmai a principiilor înscrise la art. 2;

16. *penalități* — daune-interese compensatorii evaluate anticipat prin intermediul regulamentelor, datorate de către cei care încalcă obligațiile ce izvorăsc din dispozițiile prezentei legi, regulamente și/sau contractul de administrare și prestări de servicii conexe, fie rezidenți, fie administratorul parcului, după caz;

17. *platforma industrială* — terenul și ansamblul de construcții, instalații, sisteme de alimentare cu energie electrică, rețele de telecomunicații, rețele de alimentare cu gaze, rețele de alimentare cu apă, rețele de canalizare, căi de transport și drumuri de incintă edificate pe acesta, în scopul dezvoltării oricăror activități economice;

18. *platforma industrială existentă* — orice platformă industrială construită anterior datei de 22 decembrie 1989, aflată în proprietatea societăților comerciale cu capital de stat, cu privire la care Guvernul a aprobat strategia de privatizare sub formă de parcuri industriale;

19. *procedura simplificată* — procedura administrativă de acordare a titlului de parc industrial pentru platformele industriale existente, în condițiile speciale prevăzute de prezenta lege, la cererea fondatorilor, care optează în acest sens, după ce au câștigat la procesul de privatizare și și-au adjudecat societățile comerciale cu capital de stat, cu privire la care Guvernul a aprobat strategia de privatizare sub formă de parc industrial;

20. *regulamente* — acte juridice unilaterale elaborate de către administratorul parcului, conform prezentei legi, cu forță obligatorie față de toți rezidenții parcului, care reglementează modalitatea concretă de organizare și funcționare a fiecărui parc industrial;

21. *rezidentul parcului* — orice operator economic, persoană juridică română și/sau străină, ONG-uri, instituții de cercetare și alte unități care nu au personalitate juridică, care funcționează conform legii și desfășoară activități economice, de cercetare științifică, de valorificare a cercetării științifice și/sau de dezvoltare tehnologică, agroindustriale, logistice și inovative, industriale etc., în cadrul parcului industrial:

- (i) în baza unui contract de administrare și prestări de servicii conexe; sau
- (ii) în calitate de proprietar ori chiriaș, după caz, al unui imobil situat în perimetrul parcului industrial constituit conform procedurii simplificate, care nu este proprietatea administratorului parcului;

22. *solicitant* — titularul cererii de acordare a titlului de parc industrial, potrivit art. 4 sau art. 16, după caz;

23. *titlul de parc industrial* — actul administrativ emis solicitantului de către organul de specialitate al administrației publice centrale care conferă platformei industriale, platformei industriale existente ori terenului destinat parcului industrial regimul juridic de parc industrial prevăzut de prezenta lege;

24. *unitate* — parte integrantă a parcului industrial, proprietatea administratorului parcului sau, după caz, a rezidenților parcului industrial, conectată la infrastructura parcului, în cadrul căreia unul ori mai mulți dintre rezidenții parcului, după caz, desfășoară activități economice, de cercetare științifică, de valorificare a cercetării științifice și/sau de dezvoltare tehnologică agroindustriale, logistice și inovative, industriale și altele în cadrul parcului industrial, într-un regim de facilități specifice, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

CAPITOLUL II

Constituirea parcurilor industriale

ARTICOLUL 4

Titularul cererii

Cererea de acordare a titlului de parc industrial se formulează de către fondatorii parcului industrial.

ARTICOLUL 5

Condiții de fond

(1) Pentru acordarea titlului de parc industrial, în condițiile prezentei legi, trebuie respectate, în mod cumulativ, următoarele condiții de fond:

- a) administratorul parcului să fie legal înmatriculat în registrul comerțului ca persoană juridică română și/sau străină;
- b) administratorul parcului să nu fie supus procedurii insolvenței sau de prevenție a acesteia;

c) administratorul parcului să nu aibă nicio datorie scadentă și neachitată, constatată printr-un titlu executoriu, astfel cum acesta este definit de lege, față de bugetul consolidat al statului;

d) terenul din perimetrul parcului industrial să fie eligibil, potrivit prevederilor alin. (2).

(2) Terenul aferent parcului industrial este eligibil numai dacă îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) este proprietatea tabulară sau în concesiune ori se află în administrarea/folosința fondatorului, administratorului parcului sau a rezidenților parcului industrial;

b) are acces la un drum european și/sau național și/sau județean și/sau șosele ocolitoare de centură;

c) are o suprafață compactă, cu excepția suprafețelor traversate de căi de transport, suprafață de minimum 5 hectare;

d) nu este afectat de nicio sarcină tabulară, dezmembrământ al dreptului de proprietate privată, ipotecă, măsură asigurătorie sau procedură de executare silită, cu excepția oricăror servituți de trecere, precum și a oricăror ipoteci constituite în favoarea instituțiilor de credit dintr-un stat membru al Uniunii Europene, în vederea garantării rambursării unor credite bancare contractate de către administratorul parcului, în vederea finanțării investițiilor de întreținere și/sau dezvoltare și/sau re tehnologizare a infrastructurii parcului industrial.

ARTICOLUL 6

Condiții de formă

(1) Cererea de acordare a titlului de parc industrial se semnează de către solicitant.

(2) În cadrul cererii, solicitantul va preciza durata pentru care solicită acordarea titlului de parc industrial, care nu va putea fi mai mică de 10 ani, cu posibilitate de prelungire.

(3) Declarației de eligibilitate, la cererea de acordare a titlului de parc industrial, îi vor fi anexate următoarele documente în original:

a) certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului competent privind administratorul parcului;

b) certificate de atestare fiscală emise de organele fiscale competente, din care să rezulte că administratorul parcului nu are datorii scadente și neachitate, pentru care s-a emis un titlu executoriu, față de bugetul consolidat al statului;

c) avizul de principiu eliberat de autoritățile de mediu;

d) extras de carte funciară de informare;

e) certificat de urbanism;

f) declarație pe propria răspundere a administratorului parcului că are un web site propriu funcțional; declarația trebuie să cuprindă și adresa web a site-ului propriu.

(4) La cererea de acordare a titlului de parc industrial se anexează și următoarele documente în copii certificate pentru conformitate cu originalul:

a) acte de proprietate/de concesiune asupra terenului aferent parcului industrial;

b) acte de proprietate/de concesiune asupra infrastructurii parcului industrial, acolo unde există;

c) certificatul de înmatriculare a administratorului parcului;

d) certificatul de înregistrare fiscală;

e) actul constitutiv, în formă actualizată, dacă este cazul, al administratorului parcului;

f) documentația cadastrală a terenului;

g) documentația cadastrală a infrastructurii parcului industrial, acolo unde există;

h) acordul autorității administrației publice locale privind scutiile prevăzute la art. 20;

i) studiu de fezabilitate.

ARTICOLUL 7

Competența de soluționare a cererii

(1) Competența de soluționare a cererii de acordare a titlului de parc industrial revine Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin intermediul direcției de specialitate.

(2) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice este organul de specialitate al administrației publice centrale în domeniul parcurilor industriale.

(3) Atribuțiile Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în domeniul parcurilor industriale sunt următoarele:

a) analizează cererea de acordare a titlului de parc industrial;

b) emite titlul de parc industrial;

c) analizează și monitorizează respectarea dispozițiilor prezentei legi în cadrul parcurilor industriale;

d) arhivează și ține evidența rapoartelor anuale transmise de administratorii parcurilor privind facilitățile, prevăzute de dispozițiile art. 20 alin. (1), de care aceștia au beneficiat în respectivele perioade de referință;

e) elaborează proiecte de acte normative în domeniul parcurilor industriale, pe care le supune spre analiză și aprobare Guvernului;

f) cooperează cu celelalte autorități publice centrale și/sau locale interne și/sau comunitare, cu organizațiile neguvernamentale, cu camerele de comerț și industrie și, în general, cu orice persoană fizică sau juridică, în scopul de a elabora și implementa politici fiabile de sprijinire a dezvoltării parcurilor industriale.

ARTICOLUL 8

Procedura

(1) Documentația de eligibilitate se depune la registratura generală a Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice sau prin poștă.

(2) Direcția de specialitate este obligată să analizeze documentația de eligibilitate depusă de solicitant în termen de 30 de zile de la data înregistrării acesteia, potrivit alin. (1), sens în care va întocmi un referat motivat.

(3) Prin referatul astfel întocmit, direcția de specialitate poate adopta una dintre următoarele soluții:

a) constată îndeplinirea cumulativă a condițiilor de fond prevăzute la art. 5 și a condițiilor de formă prevăzute la art. 6, sens în care propune Ministrului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice acordarea titlului de parc industrial administratorului parcului;

b) constată că documentația de eligibilitate depusă de solicitant este incompletă și/sau nu îndeplinește cumulativ toate condițiile de fond prevăzute la art. 5 și condițiile de formă prevăzute de art. 6, arătând expres care sunt documentele lipsă și/sau condițiile de fond și/sau de formă neîndeplinite, sens în care propune Ministrului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice respingerea cererii solicitantului.

(4) Referatul prevăzut la alin. (3) întocmit de direcția de specialitate se comunică, în termen de 48 de ore, solicitantului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin orice mijloace electronice care permit dovedirea recepției integrale a documentului transmis și confirmarea primirii acestuia de către solicitant.

(5) În termen de 30 zile de la data primirii referatului prevăzut la alin. (3), întocmit de direcția de specialitate, solicitantul are dreptul să completeze documentația de eligibilitate, sub sancțiunea decăderii din acest drept procedural.

(6) În situația în care solicitantul a completat documentația de eligibilitate potrivit alin. (5), direcția de specialitate reanalizează documentația, în termen de maximum 15 zile de la data expirării termenului prevăzut la alin. (5), întocmește un nou referat

motivată prin care poate să adopte una dintre soluțiile prevăzute la alin. (3).

(7) În termen de 30 zile de la data primirii referatului motivat al direcției de specialitate, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice va emite un ordin motivat prin care admite sau respinge cererea solicitantului.

(8) Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice prin care se acordă titlul de parc industrial statuează obligatoriu cu privire la următoarele:

a) durata titlului de parc;

b) dispune acordarea titlului de parc industrial administratorului parcului.

(9) Ordinul emis de ministrul dezvoltării regionale și administrației publice se comunică solicitantului potrivit dispozițiilor alin. (4), după publicarea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 9

Titlul de parc industrial

(1) Titlul de parc industrial se eliberează administratorului parcului în baza ordinului ministrului dezvoltării regionale și administrației publice sau, în cazul vechilor platforme industriale privatizate, conform unei hotărâri de Guvern, pe concept de parc industrial, prin hotărâri de Guvern sau legi speciale.

(2) Titlul de parc industrial este valabil pentru terenul, infrastructura parcului industrial și pe durata stabilite în mod expres prin ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

CAPITOLUL III

Funcționarea parcurilor industriale

ARTICOLUL 10

Administrarea parcului industrial

(1) Parcul industrial funcționează sub directă gestionare și administrare realizată de administratorul parcului.

(2) În activitatea de gestionare și administrare a parcului industrial, administratorul parcului trebuie să facă respectate și să respecte el însuși principiile generale prevăzute la art. 2.

(3) Orice operator economic, persoană juridică română și/sau străină, care funcționează conform legii și desfășoară activități economice, de cercetare științifică, de valorificare a cercetării științifice și/sau de dezvoltare tehnologică, agroindustriale, logistice și inovative, industriale și altele, este eligibil să devină rezidentul parcului pentru una sau mai multe unități din cadrul parcului industrial.

(4) Dobândesc calitatea de rezidenți ai parcului prin efectul prezentei legi toți operatorii economici, persoane juridice române și/sau străine, care funcționează conform legii și desfășoară activități economice, de cercetare științifică, de valorificare a cercetării științifice și/sau de dezvoltare tehnologică, agroindustriale, logistice și inovative, industriale și altele, în cadrul parcului industrial în calitate de proprietar ori chiriaș, după caz, al unui imobil situat în perimetrul parcului industrial constituit, conform procedurii simplificate, care nu este proprietatea administratorului parcului.

ARTICOLUL 11

Administratorul parcului

(1) Administratorul parcului are, în principal, următoarele atribuții și obligații:

a) respectă și monitorizează respectarea principiilor generale înscrise la art. 2;

b) efectuează selecția rezidenților parcului dintre operatorii economici care au înregistrat oferte, în condițiile regulamentului adoptat în acest sens;

c) încheie contracte de administrare și prestări de servicii conexe cu rezidenții parcului selectați potrivit regulamentului adoptat în acest sens;

d) asigură rezidenților parcului dreptul de folosință asupra unităților care formează obiectul contractelor de administrare și prestări de servicii conexe încheiate cu aceștia;

e) asigură rezidenților parcului, inclusiv celor menționați la art. 10 alin. (4), dreptul de folosință asupra infrastructurii comune;

f) efectuează lucrările și serviciile de mentenanță, reparații și/sau modernizări, convenite, după caz, asupra infrastructurii parcului, astfel încât să asigure rezidenților parcului folosință normală asupra unităților, infrastructurii exclusive și infrastructurii comune;

g) încheie contracte comerciale cu furnizorii primari de utilități, dintre care enumerăm, cu titlu exemplificativ, energie termică, apă, servicii de canalizare, servicii de telecomunicații, gaze naturale;

h) elaborează strategia de organizare, funcționare și dezvoltare a parcului industrial;

i) asigură publicarea informărilor prin intermediul web site-ului propriu și al avizierului;

j) gestionează fondurile financiare obținute din activitatea de administrare a parcului industrial, în conformitate cu strategia de organizare, funcționare și dezvoltare a parcului industrial;

k) poate atrage, în conformitate cu strategia de organizare, funcționare și dezvoltare a parcului industrial, orice surse de finanțare de la orice instituție de credit în scopul finanțării ori cofinanțării, după caz, a oricărui proiecte investiționale de întreținere și/sau dezvoltare și/sau re tehnologizare a infrastructurii parcului industrial;

l) poate atrage, în conformitate cu strategia de organizare, funcționare și dezvoltare a parcului industrial, orice surse de finanțare de la investitori privați prin emisiune de obligațiuni, în condițiile reglementate de legislația în vigoare privind societățile comerciale;

m) colaborează și cooperează cu autoritățile publice centrale și/sau locale, interne și/sau comunitare, în vederea asigurării respectării legii în cadrul parcului industrial, precum și în scopul implementării strategiei de dezvoltare a parcului industrial;

n) colaborează și cooperează cu organizațiile neguvernamentale, cu camerele de comerț și industrie și, în general, cu orice persoană fizică sau juridică, în vederea implementării strategiei de dezvoltare a parcului industrial.

(2) Administratorul parcului are, în principal, următoarele drepturi:

a) să încaseze de la rezidenții parcului sumele de bani datorate administratorului de către aceștia, în baza contractului de administrare și prestări de servicii conexe;

b) să emită regulamente obligatorii pentru rezidenții parcului, inclusiv pentru cei menționați la art. 10 alin. (4), în conformitate cu prevederile art. 14;

c) să sesizeze orice autoritate publică competentă, potrivit legii, despre încălcarea oricărei dispoziții legale în cadrul parcului industrial.

(3) Administratorul parcului și rezidenții parcului pot stipula, în cadrul contractului de administrare și prestări de servicii conexe, orice alte obligații, atribuții și/sau drepturi suplimentare ale administratorului parcului, cu respectarea regulamentelor.

(4) Administratorul parcului poate distribui, către toți rezidenții parcului industrial, prin rețele proprii, utilitățile necesare funcționării acestora (energie electrică, gaze naturale, apă, canal etc.), în condițiile legii.

ARTICOLUL 12

Rezidenții parcului

(1) Are calitatea de rezident al parcului orice operator economic, persoană juridică română și/sau străină, care funcționează conform legii și desfășoară activități economice, de cercetare științifică, de valorificare a cercetării științifice și/sau de dezvoltare tehnologică agroindustriale, logistice și inovative, industriale etc., în cadrul parcului industrial:

a) în calitate de co-contractant al administratorului parcului în cadrul unui contract de administrare și prestări de servicii conexe;

b) în calitate de proprietar ori chiriaș, după caz, al unuia sau mai multor imobile situate/situate în perimetrul parcului industrial constituit conform procedurii simplificate, care nu este proprietatea administratorului parcului.

(2) Data la care se dobândește calitatea de rezident al parcului este:

a) data încheierii contractului de administrare și prestări de servicii conexe, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a);

b) data emiterii titlului de parc industrial conform procedurii simplificate, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. b).

(3) Rezidentul parcului are, în principal, următoarele drepturi:

a) dreptul de folosință asupra unității/unităților care formează obiectul contractului de administrare și prestări de servicii conexe, în condiții utile și netulburate;

b) dreptul de folosință asupra infrastructurii exclusive aferente unității/unităților care formează obiectul contractului de administrare și prestări de servicii conexe încheiate cu aceștia, în condiții utile și netulburate;

c) dreptul de folosință asupra infrastructurii comune, în condiții utile și netulburate;

d) drept de preemțiune în cazul vânzării pentru imobilul închiriat.

(4) Rezidentul parcului are, în principal, următoarele obligații:

a) să plătească administratorului parcului sumele prevăzute în contractul de administrare și prestări de servicii conexe; în cazul menționat la art. 10 alin. (4), rezidentul parcului va plăti administratorului parcului doar contravaloarea cheltuielilor de mentenanță comune, precum și contravaloarea utilităților furnizate, dar nu mai mult decât prețul de furnizare al operatorului autorizat;

b) să respecte regulamentele emise de către administratorul parcului;

c) să folosească unitatea/unitățile, precum și infrastructura exclusivă aferentă, respectiv infrastructura comună, cu diligența unui bun proprietar, să nu le degradeze sau deterioreze, astfel încât, cu excepția uzurii normale, să le mențină în starea de la momentul încheierii contractului de administrare și prestări de servicii conexe; în cazul menționat la art. 10 alin. (4), această obligație se referă la întreaga infrastructură a parcului;

d) să respecte destinația stabilită prin contractul de administrare și prestări de servicii conexe;

e) să nu efectueze niciun fel de modificări asupra unității/unităților și infrastructurii exclusive aferente, respectiv infrastructurii comune; în cazul menționat la art. 10 alin. (4), această obligație se referă la întreaga infrastructură a parcului;

f) să nu ceseze față de terți drepturile izvorâte din contractul de administrare și prestări de servicii conexe;

g) să respecte regulile de circulație în cadrul incintei parcului industrial, elaborate de administratorul parcului;

h) să respecte toate obligațiile privind condițiile tehnice prevăzute de legislația în vigoare privind protecția mediului.

(5) Administratorul parcului și rezidenții parcului pot stipula, în cadrul contractului de administrare și prestări de servicii conexe, orice alte obligații și/sau drepturi suplimentare ale rezidenților parcului, cu respectarea regulamentelor.

(6) În situația prevăzută la art. 10 alin. (4), rezidentului parcului îi revin drepturile prevăzute la alin. (3) lit. c), respectiv obligațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)—c), e), g) și h); în același caz, distinct de acestea, alte drepturi și obligații ale rezidenților parcului pot fi prevăzute pe calea regulamentelor.

ARTICOLUL 13

Contractul de administrare și prestări de servicii conexe

(1) Administrarea parcului industrial se realizează, în principal, în baza contractelor de administrare și prestări de servicii conexe încheiate între administratorul parcului și rezidenții parcului selectați dintre operatorii economici care au înregistrat oferte, în condițiile regulamentului adoptat în acest sens.

(2) Contractul de administrare și prestări de servicii se încheie prin negociere directă sau prin orice altă formă agreată de administrator.

(3) Conținutul-cadru al contractului de administrare și prestări de servicii conexe este elaborat de administratorul parcului și adoptat prin regulament, cu respectarea prevederilor art. 11 și 12.

(4) Contractul de administrare și prestări de servicii conexe încetează în următoarele cazuri:

a) expirarea termenului;

b) încetarea, revocarea sau anularea titlului de parc industrial;

c) falimentul rezidentului parcului.

(5) Contractul de administrare și prestări de servicii conexe va conține un pact comisoriu, conform art. 1.553 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în conformitate cu care intervine rezilierea sa în baza notificării de reziliere convențională din partea administratorului parcului, în caz de neplată de către rezidentul parcului a sumelor convenite în contractul de administrare și prestări de servicii conexe, după mai mult de 30 de zile de la data scadenței.

(6) Administratorul parcului și rezidenții parcului pot stipula, în cadrul contractului de administrare și prestări de servicii conexe, orice alte pacte comisorii pentru neexecutarea altor obligații contractuale.

(7) În caz de încetare și/sau reziliere, administratorul parcului are dreptul să intre în posesia unității ce a format obiectul contractului de administrare și prestări de servicii conexe de îndată, prin mijloace proprii.

ARTICOLUL 14

Regulamentele

(1) În activitatea de gestionare și administrare a parcului industrial, administratorul parcului este îndrituit să adopte regulamente.

(2) Regulamentele sunt acte juridice unilaterale, pe care administratorul parcului le adoptă cu respectarea dispozițiilor prezentei legi, prin care să reglementeze orice aspect care vizează organizarea, funcționarea și dezvoltarea parcului industrial, cu putere general obligatorie față de toți rezidenții parcului, în vederea realizării scopului prezentei legi.

(3) Administratorul parcului poate să adopte regulamente privind:

a) strategia de organizare, funcționare și dezvoltare a parcului industrial;

b) procedura de selecționare a rezidenților parcului;

c) contractul-cadru de administrare și prestări de servicii conexe;

d) furnizarea de utilități în cadrul parcului industrial;

e) regimul circulației pietonale și cu autovehicule în incinta parcului industrial;

f) modul de calcul al cheltuielilor individuale și al cheltuielilor colective;

g) infrastructura parcului industrial;

h) destinația unităților;

i) măsuri pentru protecția mediului;

j) orice alte materii care privesc organizarea, funcționarea și dezvoltarea parcului industrial.

(4) Proiectul regulamentului se publică pe web site-ul propriu al administratorului parcului, cu cel puțin 30 de zile înainte de data stabilită pentru adoptarea sa.

(5) Regulamentul se adoptă de către organul statutar executiv al administratorului parcului.

(6) Regulamentul se publică în forma finală adoptată pe web site-ul administratorului parcului.

(7) În termen de 15 zile de la publicarea efectuată potrivit alin. (6), rezidenții parcului, precum și orice persoană interesată pot să formuleze cerere în justiție prin care să solicite constatarea ori declararea nulității regulamentului, atunci când acesta a fost adoptat cu încălcarea legislației în vigoare.

(8) Cererea în justiție se va soluționa de către tribunalul de la sediul administratorului parcului, de urgență și cu precădere, cu citarea reclamantului și administratorului parcului.

(9) Întâmpinarea nu este obligatorie.

(10) La cerere, instanța de judecată poate să ordone suspendarea regulamentului a cărui desființare se solicită până la soluționarea în primă instanță a cererii de chemare în judecată. Dispozițiile art. 996—1.001 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, în măsura în care legea specială în materia contenciosului administrativ nu conține dispoziții contrare.

(11) Hotărârea instanței de fond este supusă a căilor de atac prevăzute de Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 15

Răspunderea juridică a rezidenților parcului

(1) Rezidenții parcului răspund față de administratorul parcului pentru neexecutarea oricăror obligații ce le incumbă față de administratorul parcului, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, ale regulamentelor, precum și cu clauzele contractului de administrare și prestări de servicii conexe.

(2) Pentru nerespectarea oricăror obligații ce izvorăsc din dispozițiile prezentei legi, regulamente și/sau contractul de administrare și prestări de servicii conexe, administratorul parcului este îndrituit să aplice penalități împotriva rezidenților parcului, în conformitate cu regulamentele în vigoare.

CAPITOLUL IV

Procedura simplificată

ARTICOLUL 16

Titularul cererii

Cererea de acordare a titlului de parc industrial se formulează de către fondatorii parcului industrial.

ARTICOLUL 17

Condiții de fond

(1) Pentru acordarea titlului de parc industrial în condițiile speciale reglementate de prezenta procedură simplificată trebuie respectate în mod cumulativ următoarele condiții de fond:

a) Guvernul a aprobat, prin hotărâre, strategia de privatizare sub formă de parc industrial a societății comerciale care avea calitatea de proprietar al platformei industriale existente la momentul privatizării;

b) fondatorii definiți potrivit art. 3 pct. 10 au câștigat procesul de privatizare și și-au adjudecat societățile comerciale cu capital de stat proprietare la momentul privatizării platformei industriale existente, cu privire la care Guvernul a aprobat strategia de privatizare sub formă de parc industrial, iar subsecvent încheierii contractului cu instituția publică implicată în procesul de privatizare și-a exercitat dreptul de opțiune pentru acordarea titlului de parc industrial în favoarea administratorului parcului, conform procedurii simplificate;

c) în situația societăților comerciale ce au făcut obiectul privatizării, care se află în insolvență și față de care s-a început procedura de executare silită pentru datorii la bugetul de stat, stingerea acestor creanțe se aprobă prin hotărâre de Guvern, prin trecerea tuturor activelor acestor debitori în proprietatea autorităților administrației publice centrale sau locale interesate, cu condiția ca acestea să constituie parcuri industriale și să investească în acestea;

d) administratorul parcului să fie legal înmatriculat în registrul comerțului ca persoană juridică română și/sau străină; acesta poate fi:

(i) societate privatizată;

(ii) o societate comercială nou-înființată;

e) acționarii administratorului parcului sunt fondatorii definiți potrivit art. 3 pct. 10, individual și/sau împreună, după caz, cu însăși societatea privatizată;

f) administratorul parcului să nu fie supus procedurii insolvenței sau de prevenție a acesteia;

g) administratorul parcului să nu aibă nicio datorie scadentă și neachitată față de bugetul consolidat al statului, constatată prin titlu executoriu;

h) terenul din perimetrul parcului industrial și infrastructura parcului industrial sunt proprietatea tabulară a administratorului parcului sau, după caz, a rezidentului parcului industrial;

i) acordul autorității administrației publice locale privind înființarea parcului industrial — sub forma unei hotărâri de consiliu local sau județean, după caz.

(2) În vederea declanșării procedurii de acordare a titlului de parc industrial, solicitantul va adopta o declarație de eligibilitate pe propria răspundere.

ARTICOLUL 18

Condiții de formă

(1) Cererea de acordare a titlului de parc industrial se semnează de către reprezentantul legal al oricăruia dintre fondatori.

(2) În cadrul cererii, solicitantul va preciza durata pentru care solicită acordarea titlului de parc industrial, care nu va putea fi mai mică de 10 ani, cu posibilitatea de prelungire.

(3) Pe lângă declarația de eligibilitate, la cererea de acordare a titlului de parc industrial vor fi anexate următoarele documente în original:

a) certificat constatator emis de oficiul registrului comerțului competent privind administratorul parcului;

b) certificate de atestare fiscală emise de organele fiscale competente din care să rezulte că administratorul parcului nu are datorii scadente și neachitate față de bugetul consolidat al statului, constatate prin titlu executoriu;

c) extras de carte funciară de informare.

(4) De asemenea, la cererea de acordare a titlului de parc industrial vor fi anexate următoarele documente în copii certificate, pentru conformitate cu originalul:

a) titlul de proprietate/de concesiune asupra terenului aferent parcului industrial;

b) certificatul de înmatriculare a administratorului parcului;

c) certificatul de înregistrare fiscală al administratorului parcului;

d) contractul încheiat între fondatori și instituția publică implicate în procesul de privatizare, prin care s-a realizat vânzarea participațiilor statului deținute la acele societăți comerciale cu capital de stat, cu privire la care Guvernul a aprobat strategia de privatizare sub formă de parc industrial;

e) hotărârea Guvernului de aprobare a strategiei de privatizare sub formă de parc industrial a societății comerciale care era proprietarul platformei industriale existente la momentul privatizării;

f) documentația cadastrală a terenului și a infrastructurii parcului industrial.

ARTICOLUL 19

Procedura

(1) Dispozițiile art. 7 alin. (1), art. 8 alin. (1), (2), (5), (8) și (9), respectiv ale art. 9 se aplică în mod corespunzător.

(2) Direcția de specialitate este obligată să analizeze documentația de eligibilitate depusă de solicitant, în termen de maximum 15 zile de la data înregistrării acesteia, întocmind un referat motivat.

(3) Prin referatul întocmit, direcția de specialitate poate adopta una dintre următoarele soluții:

a) constată îndeplinirea cumulativă a condițiilor de fond prevăzute la art. 17 și a condițiilor de formă prevăzute la art. 18, sens în care acordă titlul de parc industrial administratorului parcului;

b) constată că documentația de eligibilitate depusă de solicitant este incompletă și/sau nu îndeplinește cumulativ toate condițiile de fond prevăzute la art. 17 și condițiile de formă prevăzute la art. 18, arătând expres care sunt documentele lipsă și/sau condițiile de fond și/sau de formă neîndeplinite, sens în care se propune ministrului dezvoltării regionale și administrației publice respingerea cererii solicitantului.

(4) În termen de 15 zile de la data primirii referatului motivat întocmit de direcția de specialitate, solicitantul are dreptul să completeze documentația de eligibilitate, sub sancțiunea decăderii din acest drept procedural.

(5) În situația în care solicitantul a completat documentația de eligibilitate potrivit alin. (4), direcția de specialitate va proceda la reanalizarea documentației de eligibilitate astfel completate, în termen de maximum 15 zile de la data expirării termenului prevăzut la alin. (4), întocmind un nou referat motivat, prin care poate să adopte una dintre soluțiile prevăzute la alin. (3).

(6) În termen de 30 zile de la data primirii referatului motivat al direcției de specialitate, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice va emite un ordin prin care admite sau respinge, motivat, cererea solicitantului. Ordinul va fi adus la cunoștința solicitantului, prin scrisoare recomandată cu semnătură de primire, în 5 zile de la data emiterii acestuia. Data de la care se va lua în calcul acest termen va fi data poștei.

CAPITOLUL V

Facilități

ARTICOLUL 20

Facilități

(1) Titlul de parc industrial conferă administratorului și rezidenților parcului dreptul la următoarele facilități:

a) scutire de la plata taxelor percepute pentru modificarea destinației sau pentru scoaterea din circuitul agricol a terenului aferent parcului industrial;

b) scutire de la plata impozitului pe terenuri, corespunzător terenului aferent parcului industrial, potrivit prevederilor art. 257 lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

c) scutire de la plata impozitului pe clădiri, corespunzător clădirilor care fac parte din infrastructura parcului industrial, în conformitate cu art. 250 alin. (1) pct. 9 din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) scutiri, numai cu acordul autorităților publice locale, de la plata oricăror taxe datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale pentru eliberarea oricăror certificate de urbanism, autorizații de construire și/sau autorizații de desființare de construcții pentru terenurile și clădirile din infrastructura parcului, ce fac parte integrantă din parcul industrial;

e) alte facilități ce pot fi acordate, potrivit legii, de autoritățile administrației publice locale.

(2) Măsurile de ajutor de stat prevăzute de prezenta lege se acordă conform schemei de ajutor de stat promovate de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice în termen de maximum 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Administratorul parcului are obligația să transmită, anual, Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice un raport privind calculul facilităților de care a beneficiat potrivit alin. (1).

(4) Administratorul parcului are obligația să publice raportul prevăzut la alin. (3), pe web site-ul propriu.

CAPITOLUL VI

Încetarea valabilității, revocarea și anularea titlului de parc industrial

ARTICOLUL 21

Încetarea valabilității, revocarea și anularea titlului de parc industrial

(1) Valabilitatea titlului de parc industrial încetează în următoarele situații:

- la cererea administratorului parcului;
- la expirarea termenului prevăzut de dispozițiile art. 8 alin. (8) lit. a);
- prin declararea falimentului administratorului parcului prin hotărâre judecătorească definitivă;
- prin divizarea administratorului parcului;
- prin dizolvarea judiciară a administratorului parcului prin hotărâre judecătorească definitivă.

(2) Încetarea deplină a titlului de parc industrial se constată, în toate cazurile, prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, emis la propunerea motivată a direcției de specialitate.

ARTICOLUL 22

Revocarea titlului de parc industrial

(1) Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice poate să revoce, prin ordin emis la propunerea direcției de specialitate, orice titlu de parc industrial, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- există o cauză de deficiență majoră;
- Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice a notificat administratorului parcului deficiența majoră;
- administratorul parcului nu a remediat deficiența majoră în termen de 90 de zile de la data notificării acesteia de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, termen care nu a fost prelungit în condițiile prezentei legi.

(2) Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice poate prelungi, prin ordin motivat, chiar și succesiv, termenul prevăzut la alin. (1) lit. c), cu condiția ca administratorul parcului să facă dovada că a efectuat demersuri în scopul remedierii deficienței majore, dar aceasta nu a putut fi înlăturată înăuntrul termenului, din rațiuni obiective.

(3) Revocarea titlului de parc industrial nu exonerează beneficiarii de facilități care sunt obligați să mențină investiția pentru care au beneficiat de ajutor de stat pe o perioadă de minimum 5 ani de la finalizarea acestuia, dacă sunt întreprinderi mari, respectiv pentru o perioadă de 3 ani, dacă sunt întreprinderi mici și mijlocii. În caz contrar, sunt obligați să restituie ajutorul de stat de care au beneficiat.

ARTICOLUL 23

Anularea titlului de parc industrial

Încălcarea dispozițiilor legale care reglementează constituirea parcurilor industriale atrage anularea titlului de parc industrial.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 24

Dispoziții tranzitorii

Cererile de acordare a titlurilor de parcuri industriale aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi

vor fi analizate conform dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii lor.

ARTICOLUL 25

Dispoziții finale

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, cu modificările ulterioare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002 privind aprobarea Instrucțiunilor de acordare și anulare a titlului de parc industrial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 17 septembrie 2002.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă orice altă dispoziție legală contrară în materia parcurilor industriale cu privire la condițiile de dobândire și pierdere a acestui statut, condițiile de acordare a drepturilor și de stabilire a obligațiilor în sarcina parcurilor industriale, enumerarea fiind exemplificativă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 25 iunie 2013.
Nr. 186.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 iunie 2013.
Nr. 602.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 269**

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Maria Avram în Dosarul nr. 5.358/97/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.357D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 18 din 22 ianuarie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.358/97/2010, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată de Maria Avram cu prilejul judecării unei cauze având ca obiect soluționarea recursului declarat de Casa Județeană de Pensii Hunedoara împotriva unei sentințe civile prin care s-a dispus anularea deciziei privind recalcularea pensiei de serviciu și menținerea în plată a pensiei de serviciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece încalcă normele de tehnică legislativă care impun existența unei congruențe între motivele și scopul unui act normativ, pe de o parte, și efectele juridice ale acestuia, pe de altă parte. Această cerință rezultă în mod implicit din art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia actul normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerința armonizării legislației naționale cu tratatele internaționale la care România este parte. Totodată, potrivit Legii nr. 24/2000, pentru fundamentarea noii

reglementări, se va porni de la dezideratele sociale prezente și de perspectivă.

De asemenea, se arată că, la finalul anului 2011, după finalizarea procesului de recalculare a pensiilor prevăzute de art. 1 din Legea nr. 119/2010, există o discrepanță majoră între expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 și previziunile Guvernului cu privire la impactul bugetar al acesteia, în sensul că prin această măsură nu s-a realizat economia scontată de autorități, la momentul elaborării acestei legi.

Se apreciază că norma criticată aduce atingere și dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Constituție, întrucât recalcularea pensiilor speciale nu a fost o măsură de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, ci o măsură profund dăunătoare pentru bugetul de stat. Se arată că efectele produse de aplicarea Legii nr. 119/2010 afectează stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

În fine, în opinia autorului excepției, Legea nr. 119/2010 contravine dispozițiilor art. 20 din Constituție, cu raportare la art. G pct. 2 din partea a V-a și art. 12 pct. 2 din partea a II-a a Cartei sociale europene revizuite, precum și art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, întrucât, în majoritatea cazurilor, în urma recalculării pensiilor de serviciu, cuantumul ce a rezultat din această operațiune nu este cel puțin egal cu 40% din totalul câștigului anterior al beneficiarului pensiei. De asemenea, apreciază că sunt încălcate prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dat fiind faptul că dreptul de pensie, ca drept fundamental, este un „bun” în sensul acestei norme internaționale, protejat în consecință, și nu poate face obiect al unei deposedări totale sau parțiale decât numai în condițiile și cazurile expres stipulate de norma menționată.

Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă apreciază că dispozițiile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, care au următorul cuprins:

„Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

[...]

c) pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 47 alin. (1) referitor la obligația statului de a asigura un nivel de trai decent și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la protecția proprietății, și ale art. 6 pct. 2 din partea a V-a a Cartei sociale europene revizuite, adoptată la 3 mai 1996 la nivelul Consiliului European, și, în subsidiar, prevederile art. 12 pct. 2 din partea a II-a a aceleiași carte, raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială adoptat la 16 aprilie 1964 la nivelul Consiliului Europei.

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea observă că reglementarea legală criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și internaționale invocate și în prezenta cauză.

În acest sens este Decizia nr. 904 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2013, și Decizia nr. 966 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 11 ianuarie 2013, prin care Curtea a statuat că prevederile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 sunt constituționale.

Astfel, față de critica autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, justificată prin aceea

că există o discrepanță evidentă între cele arătate în expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 cu privire la situația de criză care impune adoptarea sa și efectele reale ale acestui act normativ, prin deciziile amintite, Curtea a reținut că norma constituțională invocată instituie obligația respectării Constituției și a legilor. Ca atare, nu se poate reține încălcarea acestui text constituțional, ci, mai degrabă, „o previzionare inexactă a efectelor Legii nr. 119/2010, fapt care nu reprezintă, însă, un aspect de neconstituționalitate”.

De asemenea, referitor la înfrângerea art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai decent, Curtea a constatat că aceste dispoziții constituționale sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând, de principiu, un drept constituțional la pensie de serviciu, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

În ceea ce privește invocarea încălcării prevederilor art. 1 din Protocol adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o acestui articol, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar eliminarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

În fine, în ceea ce privește susținerile privind contrarietatea Legii nr. 119/2010 cu prevederile Cărții sociale europene revizuite și ale Codului european de securitate socială, motivate de o pretinsă nerespectare a cuantumurilor prestațiilor sociale arătate în aceste acte internaționale, Curtea a reținut că, în sistemul public de pensii, întemeiat pe principiul contributivității, cuantumul pensiei este raportat nu doar la veniturile obținute imediat înainte de deschiderea dreptului la pensie, ci la veniturile obținute pe întreaga perioadă de contribuție. Prevederile internaționale invocate nu stabilesc nici ele că veniturile în funcție de care se apreciază cuantumul la pensie sunt numai acelea aferente ultimilor ani de contribuție, astfel că apar ca lipsite de temei criticile de neconstituționalitate invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Avram în Dosarul nr. 5.358/97/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FONDURILOR EUROPENE

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului fondurilor europene nr. 75/2013
privind procedura internă de avizare a structurilor și personalului care gestionează asistența
financiară nerambursabilă comunitară, prevăzute la art. 4 alin. (7) din Hotărârea Guvernului
nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului
care gestionează fonduri comunitare**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Fondurilor Europene,

ministrul fondurilor europene emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului fondurilor europene nr. 75/2013 privind procedura internă de avizare a structurilor și personalului care gestionează asistența financiară nerambursabilă comunitară, prevăzute la art. 4 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 7 martie 2013, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Pentru a beneficia de majorările salariale prevăzute la art. 4 alin. (1)—(6) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009 pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile publice solicită Ministerului Fondurilor Europene avizarea structurilor și a personalului cu atribuții prevăzute la art. 4

alin. (7) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 1 alineatul (2), literele d) și h) vor avea următorul cuprins:

„d) ordinul/decizia de constituire a structurilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) pct. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, emis/emisă de către conducătorul instituției respective;

h) nota de fundamentare privind necesitatea și numărul de persoane alocate în cazul personalului din cadrul structurii prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) pct. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 595/2009, cu modificările și completările ulterioare, avizată de conducerea structurilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) pct. 1, 2, 4—7 și 10—15, după caz, și aprobată de conducătorul instituției.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul fondurilor europene,
Eugen Teodorovici

București, 28 iunie 2013.
Nr. 587.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI

ORDIN

**pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici
nr. 4.040/2012 privind aprobarea listei documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției
Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a modalității de transmitere a acestora de către
autoritățile și instituțiile publice și pentru aprobarea modelului-cadru de stat de funcții**

Având în vedere prevederile art. 107 alin. (6) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.040/2012 privind aprobarea listei documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a modalității de transmitere a acestora de către autoritățile și instituțiile publice și pentru aprobarea modelului-cadru de stat de funcții, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 22 octombrie 2012, privind „model-cadru — stat de funcții autoritatea/instituția publică solicitantă”, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,
Eugen Coifan

București, 4 iulie 2013.
Nr. 2.284.

— model-cadru —

STAT DE FUNCȚII
Autoritatea/Instiuția publică solicitantă

Nr. crt.	Numele și prenumele/ Vacant, temporar vacant, după caz	Structura	Funcția de demnitate publică	Funcția publică			Clasa	Gradul profesional	Nivelul studiilor	Funcția contractuală		Nivelul studiilor	Observații	
				Înalt funcționar public	de conducere*	de execuție				de conducere	de execuție			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
		Demnitari	primar/viceprimar											
		Compartiment audit				auditor	I	principal	S					
		Secretar general		secretar general										
		Direcția Generală.....												
		Direcția.....			director general			I/II	S					
					director/ director executiv			I/II	S					
					director adjunct/director executiv adjunct			I/II	S					
		Serviciul												
					șef serviciu			I/II	S					
						consilier	I	asistent	S					
						consilier juridic	I	principal	S					
						expert	I	debutant	S					
						inspector	I	superior	S					
						referent de specialitate	II	superior	SSD					
						referent	III	superior	M					
						referent	III	superior	M					
		Biroul												
					șef birou			I/II	S					
						consilier	I	superior	S					
						inspector	I	superior	S					
						referent de specialitate	II	superior	SSD					
						referent	III	superior	M					

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
		Compartimentul.....				expert	I	principal	S		inspector referent	debutant	S	

	Număr de posturi	Ocupate	Vacante	Total
Funcția				
Nr. total de funcții publice				
Nr. total de înalți funcționari publici				
Nr. total de funcții publice de conducere				
Nr. total de funcții publice de execuție				
Nr. total de funcții contractuale de execuție				
Nr total de posturi potrivit art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, cu modificările și completările ulterioare				
Nr. total de funcții din instituție				

Numele și prenumele, funcția deținută și semnătura și ștampila (în original) conducătorului autorității/instituției publice solicitante

* Sub fiecare șef de structură se vor trece toate funcțiile publice și tot personalul contractual.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.
cu interzicerea temporară a exercitării activității**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, cod de înregistrare fiscală 31588130/30.04.2013, reprezentată legal prin președinte, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (1) coroborate cu ale art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul ședinței din data de 11 iunie 2013, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare al Direcției autorizări și avizări cu nr. AA/B-8.330 din 3 iunie 2013, întocmit ca urmare a controlului permanent efectuat la Societatea NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. General Nicolae Dona nr. 22—24, parter, ap. 1, sectorul 1, J40/14980/16.12.2011, CUI 25258774/10.03.2009, RBK - 574/14.07.2009,

a constatat următoarele:

Din data de 18 martie 2013 Societatea NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are conducător executiv și administrator. Prin Adresa nr. 28.420 din 19 aprilie 2013 s-a solicitat de către Societatea NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. aprobarea extinderii termenelor privind ocuparea celor două funcții. La notificările Direcției autorizări și avizări transmise prin adresele nr. AA/29.444 din 26 aprilie 2013 și nr. AA/B-1.580 din 15 mai 2013 Societatea NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a răspuns. Notificările au fost returnate în data de 29 aprilie 2013 și, respectiv, în data de 27 mai 2013, cu mențiunile oficiului poștal: „destinatar necunoscut la adresa” și „destinatar lipsă de la domiciliu”.

Societatea NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are conducător executiv aprobat de Autoritatea de Supraveghere Financiară, fiind astfel încălcate prevederile art. 35 alin. (5) lit. h) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) lit. a) și m²) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, pentru fapta nelegală reținută în sarcina Societății NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, se decide:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. d) și art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k) precum și ale art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. General Nicolae Dona nr. 22—24, parter, ap. 1, sectorul 1, J40/14980/16.12.2011, CUI 25258774/10.03.2009, RBK - 574/14.07.2009, cu interzicerea temporară a exercitării activității până la aprobarea de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a conducătorului executiv și a administratorului care să îndeplinească condițiile prevăzute în Normele privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acesteia, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea

oricărui operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii Societatea NETRISK BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate face plângere la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea acesteia, conform art. 40 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă pe timpul soluționării acesteia executarea măsurii sancționatoare dispuse.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Dan Radu Rușanu

București, 21 iunie 2013.

Nr. 250.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebancaire
a Societății Comerciale PRIME LEASING IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea privind radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebancaire a Societății Comerciale PRIME LEASING IFN — S.A., formulată în baza art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancaire, cu modificările și completările ulterioare, prin scrisoarea înregistrată la Banca Națională a României cu numărul 11.055 din 15 mai 2013, și îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 113 alin. (1) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 20/2009 privind instituțiile financiare nebancaire, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 35/2009 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebancaire a Societății Comerciale PRIME LEASING IFN — S.A., cu sediul în București, str. Tudor Vianu nr. 6—8, parter, ap. 2, sectorul 1, înregistrată la Oficiul

Registrului Comerțului cu nr. J40/5168/2005, având codul unic de înregistrare 17373403, înscrisă în Registrul general ținut la Banca Națională a României la secțiunea k) „Activități multiple de creditare” cu nr. RG-PJR-41—110192/2007.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 iunie 2013.
Nr. 631.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 639683